

Č. 7344.

Učitelstvo: Učitel veřejné školy národní nemůže se platně vzdát zák. nároku na substituční přídavek podle čl. X. zák. č. 251/1922.

(Nález ze dne 12. června 1928 č. 16.423.)

Věc: Richard J. ve V. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty stran substitučního přídavku.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Slezská zšr nevyhověla výnosem z 22. května 1926 žádosti st-le o přiznání a poukázání substitučního přídavku za služby konané při občanské škole ve V. v době od 1. září 1925 do 31. ledna 1926 vzhledem k prohlášení z 27. srpna 1924, jímž se st-l zavázal, že za vyučování na obč. škole nebude činit nároky na substituční přídavek dle čl. X. zák. č. 251/22. Odvolání z tohoto výnosu zamítlo žal. min. nař. rozhodnutím z důvodů výnosu zšr-y.

Stížnost do rozhodnutí toho shledal nss důvodnou. — — —

Čl. X. zák. č. 251/22 není sice zařazen do hlavy I. zák. toho, jednající o služ. požitcích učitelských, má však přes to povahu ustanovení o požitcích, poněvadž upravuje nárok učitelů na substituční přídavek, tedy na určité platy, jež se učitelům přiznávají z důvodu služby.

Ustanovení o požitcích veř. zaměstnanců nejsou dána výhradně jen v zájmu zaměstnanců samých, nýbrž sledující také veř. cíl, totiž hospodářským zabezpečením zaměstnanců zajistiti jim určitou míru spolehlivosti a nezávislosti. Z toho plyne, že předpisy upravující požitky veř. zaměstnanců, pokud sledují uvedené cíle, jsou předpisy eminentně veřejnoprávními, danými také ve veř. zájmu a že jsou jako takové normami juris cogentis, jež ani jednostranným prohlášením zaměstnance ani vzájemnou dohodou mezi ním a veř. správou nemohou býti měněny (srovn. nál. Boh. A 4929/25 a 5042/25).

Dlužno proto uznati, že ani učitel se nemůže vzdát nároku na substituční přídavek, poněvadž i takovýto přídavek jako součást požitků sleduje onen veř. účel. Učiní-li tak učitel přes to, nemá takové prohlášení jeho právního účinku.

Č. 7345.

Stavební právo: Povinnost uvést stavební objekt ve stav, odpovídající stav. konsensu, stíhá nejen stavebníka, ale i každého nástupce v držbě objektu toho, třebas povinnost není vyznačena v poz. knize a nebyla novým držitelem převzata.

(Nález ze dne 13. června 1928 č. 1355.)

Prejudikatura: Boh. A 6904/27.

Věc: Anna C. v D. proti zemskému správnímu výboru v Praze o udržování střešních žlabů.